

بابا فرید گنج شکر رَحْمَةُ اللّٰهِ

بابا فرید الدین مسعود گنج شکر رَحْمَةُ اللّٰهِ ملتان دے موضع کوٹھیوال وچ جمال الدین سلیمان دے گھر 1188ء نوں پیدا ہوئے۔
دادا قاضی شعیب بوہت وڈے عالم سن۔ تے آپ دی والدہ قرسم بی بی نیک تے پرہیزگار خاتون سی۔ بابا جی نے مذہبی تعلیم اپنی والدہ کو لوں حاصل
کیتی تے بچپن وچ ای زاہد تے عابد مشہور ہو گئے۔

آپ نے مولانا منہاج الدین ترمذی کو لوں قرآن، تفسیر، فقہ، حدیث تے منطق دی تعلیم پائی۔ اک دیہاڑے تفسیر نافع پڑھ رہے سن پئی
حضرت بختیار کاکی رَحْمَةُ اللّٰهِ ملاقات ہو گئی۔ آپ نے اوہناں دے ہتھ آتے بیعت کر لئی تے اوہناں توں روحانی فیض حاصل کیتا۔

بابا جی نے بغداد، بخارا، سیستان، خراسان، قندھار تے غزنی دا سفر اختیار کیتا۔ بعد وچ دئی چلے گئے تے اپنے مرشد دی خدمت وچ رُجھ
گئے۔ فیر مرشد دے حکم نال ہانسی جا کے دین اسلام دی تبلیغ کر دے رہے۔ مرشد دے وصال مگروں دئی آئے تے کچھ چر اتھے قیام کرن دے بعد
اُجوہن (موجودہ پاکپتن) آ گئے تے اتھے بوہت سارے لوکاں نوں مسلمان کیتا۔ بابا جی نے پاکپتن وچ ای 1265ء نوں انتقال فرمایا۔ آپ
دے مزار اُتے ہر سال 5 محرم نوں عرس ہونداتے میلا لگدا اے۔

بابا جی پنجابی زبان دے موڈھی شاعر نہیں۔ آپ اُچ پدھر دے عالم عظیم صوفی تے مبلغ سن۔ آپ نے نیکے نیکے بول لکھے، جیہناں نوں شلوک
دی آکھیا جاند اے۔ ایہناں دے گجھ بول قرآن پاک دیاں آیتاں دیاں عملی تفسیراں تے حدیثاں دے ترجمے نہیں۔ آپ دی شاعری وچ دنیا دی
بے ثباتی، بھرتے فراق دی کیفیت، قرآن دی سچی تعلیم تے اخلاقی قدراں دی پہچان دے اُچے نمونے موجود نہیں۔ سوز، گداز تے سادگی آپ دی
شاعری دیاں خوبیاں نہیں۔

شلوک

اتھ فریدا وضو سانج، صبح نماز گزار
جو سر سائیں نہ بویں سو سر کپ اتارا

فریدا کالے مینڈے کپڑے، کالا مینڈا دہس
گناہیں بھریا میں پھراں لوک اکھن درویش

رکھی سٹکی کھاو کے ٹھنڈا پانی پی
فریدا وکھ پرائی چو پڑی نہ تر سائیں جی

فریدا خاک نہ بندھے، خاکو جیڑ نہ کوہ
چیوندیاں پھراں تلے، مویاں اُپر ہوو

فریدا جے ٹوں عقل لطیف کالے لکھ نہ لیکھ
اپنے گریوان میں، سر نیواں کر وکھ

فریدا کوٹھے منڈپ ماڑیاں ایت نہ لایئے چت
مٹی پئی اتولویں کوئی نہ ہوئی ست